

paaligne næsten alt paa Formue og Lejlighed, men hverken den højttærede Minister eller jeg ved sikker Besked herom og har ikke Midler til at anstille et nogenlunde Skøn over disse Ting. Som Regel tør vi gaa ud fra, at Skatteprocenten ikke bliver ud over 2 pCt. eller højst 3 pCt. Derimod er det meget almindeligt, at Skatteprocenten i Købstæderne er 7, 8, ja, 10 pCt., endogsaa, og saa er det soleklart, at hvis Landkommunerne ere Erhvervskommuner, hvis en Købstadmand driver et Erhverv ude i en Landkommune og han der i sin Opholdskommune svarer 10 pCt., saa faar Landkommunen, den Kommune, der kun har 2—3 pCt., ja, selv en højere Skatteprocent, ikke noget. Reglen vil blive den, at Købstæderne have Fordelen af denne Forskelsbeskatning, hvorimod Landkommunerne i Reglen ville faa Lamperøg og intet andet.

Saa havde den ærede Minister en anden Grund, at anføre lige over for mig, og har her anført den samme Grund i Dag lige over for et andet æret Medlem, og det var den Stilling, som Folketingsmanden for Møen (F. Bojsen) har indtaget lige over for denne Sag i 1894. Det undrer mig, at den ærede Minister vil anføre en saa skrøbelig Grund lige over for mig, thi han maa dog sige sig selv, at den Stilling, som Folketingsmanden for Møen har indtaget i denne Sag, bider ikke særlig paa mig; det frugter ikke meget. Jeg ved meget godt, at Folketingsmanden for Møen i 1871 var enig med mig og mine Meningsfæller, og jeg ved ogsaa, at han er gaaet fuldstændig bort derfra, som han har foretaget forskellige Svingninger i sit Liv, men det vilde have haft meget mere overbevisende Kræft lige over for mig, hvis den ærede Minister vilde gøre gældende, at jeg personlig eller mine nærmeste Meningsfæller havde foretaget en lignende Svingning, men det indlod den ærede Minister sig ikke paa, og det vilde han heller ikke kunne gøre gældende. Det Standpunkt, om hvilket mine nærmeste Meningsfæller i 1871 vare enige med Folketingsmanden for Møen, have vi hævdet og forsvaret Gang efter Gang. Det er det samme Standpunkt, som jeg staar her og hævder og forsvaret den Dag i Dag, og det er det samme Standpunkt, om hvilket der foreligger nogenlunde Enstemmighed i Skattekommissionen, og det samme Standpunkt, som Folketinget nys saa godt som enstemmig har vedtaget. Det er altsaa det Standpunkt, der foreligger her til Forhandling, og det spiller i denne Forbindelse ingen Rolle, hvad Folketingsmanden for

Møen har sagt i 1894, det har ingen Indfyldelse paa os, og det er ikke værd at paaberaabe sig en saa skrøbelig Grund.

Saa har den ærede Minister og navnlig det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (Koch) berørt Forholdet til Kjøbenhavn. Jeg skal ikke komme ind paa den ærede Ministers Udtalelser, som han ogsaa har gentaget i Dag, om, at Kjøbenhavn ikke vilde faa nogen Fordel, jeg skal kun sige, at er der nogen Kommune, der har særlig Fordel ved at faa de Erhverv, der drives i Kommunen, beskattede, og som har Fordel af at faa Aktieselskaber og andre Selskaber beskattede, saa tror jeg, det er Kjøbenhavn. Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved, men der er et andet Spørgsmaal angaaende Kjøbenhavn, som man savner i denne Forbindelse. Man siger, at det er uheldigt, at vi ikke have taget Kjøbenhavn med under Behandlingen af den kommunale Beskatning, at det er ikke rigtigt at lade Kjøbenhavn fremdeles blive ved disse 3 pCt., eller 2 pCt. efter Skattekommissionens Forslag. Jeg er enig med de Herrer, jeg vilde ønske, at vi kunde komme bort baade fra de 2 og de 3 pCt. Jeg vilde ønske Kjøbenhavn under fælles Regler med det hele Land. Men for det første maa jeg bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at Kjøbenhavns Skatteforhold have haft en særegen Stilling her i Landet lige siden, ja, man kan gaa tilbage til den Tid, da Loven af 19de Februar 1861 blev vedtagen — jeg kan gerne sige som en foreløbig Lov, det blev fastsat, at den skulde revideres efter 3 Aars Forløb, men denne foreløbige Lov er gældende den Dag i Dag — altsaa i henimod 40 Aar, og alle de Love, som have strejft ind paa den kommunale Beskatnings Omraade, og som vi have vedtaget siden 1861, have ladet Kjøbenhavns Stilling uberørt. Men dernæst maa ærede Medlemmer være bekendte med, at der for Øjeblikket er al mulig Udsigt til ogsaa at faa Kjøbenhavns Beskatning ind under en virkelig alvorlig Forhandling paa Rigsdagen, idet der for Tiden forhandles i Borgerrepræsentationen og Magistraten, og man synes at være paa Vej til et Forslag, som sandsynligvis snart kan komme til at foreligge, og det er derfor rimeligt, at Sagen vil komme for paa Rigsdagen, inden ret lang Tid er gaaet.

Den ærede Ministers Udtalelser til mig om, at Ejendomsskylden ikke var nogen ny Hartkornsskat, kan jeg gerne lade ligge, jeg kan godt henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt om den Sag. Jeg har